

Can Llarg

Dosrius

Ubicació

Comarca:	Maresme
Lloc/Adreça:	Plaça de la República, 2 - Dosrius
Emplaçament	A les escales que comuniquen la plaça amb la de l'església St. Iscle i Sta. Victòria
Alçada:	145m

Coordenades:

Latitud:	41.5942
Longitud:	2.40666
UTM Est (X):	450550
UTM Nord (Y):	4604892

Classificació

Número de fitxa	08075-19
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Edifici
Estil / època:	Modern Contemporani Popular
Segle	XVI/XXI
Estat de conservació	Bo
Protecció	Inexistent
Accés	Fàcil
Ús actual:	Residencial
Titularitat	Privada
Titular:	Ref. Cad.: 0651104DG5005S
Autoria de la fitxa	Adriana Geladó Prat
Data de registre de la fitxa:	ds., 02/12/2017 - 01:00

Descripció

Edifici entremetgeres de planta irregular, completament reformat i amb la coberta de teula àrab de dues vessants i un altell superior. Consta de planta baixa i pis, amb la façana principal orientada a les escales que porten a la plaça de l'església de Sant Iscle i Santa Victòria. Totes les obertures són rectangulars. El parament està rematat amb una cornisa de teula àrab. La construcció presenta els paraments arrebossats i pintats.

Història

Es tracta d'un dels edificis que formaven part de l'antiga sagrera de l'església parroquial de Sant Iscle i Santa Victòria, formada a redós del temple. De fet, en un capbreu de rendes dels termes de Dosrius i Canyamars datat l'any 1570, i en la seva posterior individualització de tots els masos, cases i terres que en formaven part, menciona un seguit de cases situades a la sagrera de Dosrius, les quals comptaven amb una eixida a la banda de ponent i una peça de terra a continuació. En aquest sentit, tot i que l'edifici no apareix directament mencionat, és força probable que ja existís en aquest moment. Aquesta documentació està dipositada dins del Fons Castelldosrius custodiat a l'Arxiu Nacional de Catalunya. La primera referència documental directa de la construcció apareix en un plànol del nucli antic elaborat l'any 1853. També consta en la reproducció d'una pintura de Dosrius comprada a Madrid, i datada entre 1867 i 1870, propietat de la família Fàbregas Rigola. I alhora, torna a aparèixer en un plànol de Cels Gomis, reproduït l'any 1916 a la "Geografia General de Catalunya". L'edifici fou reformat a principis de l'any 2000. Pel que sembla, abans de la reforma, el portal d'accés principal estava emmarcat amb carreus de pedra i amb la llinda plana, completament emblanquinat.

Bibliografia

ALSINA I BOIX, Neus; JUBANY I PINÓS, M. Àngels (1995). Una ullada al passat: història gràfica de Dosrius, Canyamars i el Far (1900-1975). [Dosrius]: Ajuntament de Dosrius, p. 24, 33. ALSINA, N.; CALONGE, R.; CUSPINERA, L.; JUBANY, M.A.; LACUESTA, R. (2005). Inventari del patrimoni històric, arquitectònic i ambiental de Dosrius. [Barcelona: Diputació de Barcelona, Ajuntament de Dosrius], Núm. Ref.: I.RU.03/022.

